

en Ytring af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen). Naar det ærede Medlem mente, at der var visse Medlemmer, som havde faaet Skrupler over for dette Lovforslag, var han i hvert Tilfælde ikke berettiget til at sige det over for mig. Jeg fastholder min Opfattelse af denne Sag og beklager kun, at vi ere komne saa sent paa Gled med overhovedet at gøre noget i den Retning.

Bramsen: I Anledning af Bemærkningerne fra det ærede Medlem for Lyngby (Colding) om, at det ikke vilde være rigtigt at undtage Officererne fra denne Hædersgave, skal jeg henlede hans Opmærksomhed paa, at jeg hverken ved første Behandling eller i de Ændringsforslag, der nu foreligge, har sagt noget i denne Retning. Jeg har kun gjort opmærksom paa den Forskel, der er mellem dem, der gaa i Krigen ifølge Embedspligt, og jeg maa udtrykke mig saaledes, og dem, der gøre det ifølge deres Værnepligt eller som frivillige. Jeg skal ikke nægte, at jeg er mest tilbøjelig til at fastholde min hidtidige Opfattelse af, at det maa være en virkelig, overordentlig stor Tilfredsstillelse at komme i Krig for en Officer, som maaske har gaaet sit halve Liv med den Tanke, at der en Gang skulde blive Brug for hans Kræfter og Evner i den Retning. Naar en saadan Officer saa er kommen godt fra Krigen, kan jeg ikke se, at der i Grunden kan være nogen Anledning til andet end at lykønske ham, fordi han har opfyldt sit farlige Livskald og dog er kommen godt derfra.

Til det ærede Medlem for Ringkøbing vil jeg dog sige, at han er uberettiget til at rette nogen Beskyldning om Karrighed mod os, der have stillet dette Forslag, og det indlyser af hans egne Udtalelser. Han har nemlig sagt i Dag, at, eftersom Ministeren ikke vilde acceptere hans Forslag, var der ingen Grund for ham til ikke at gøre det saa godt som muligt og gøre Rammerne saa store som muligt; der blev dog ikke noget ud af det ærede Medlems Forslag i den Form, hvori det var stillet. Det har han saa gjort i sit Ændringsforslag og i Henhold til den af mig ved 1ste Behandling gjorte Henstilling. Men efter denne Motivering forekommer det mig, at de ærede Medlemmer, der ville have, at Statskassen skal spare sine Penge, gøre vel i at stemme for det ærede Medlems Forslag; thi jeg tror, vi kunne være enige om, at det vil blive det billigste. Derimod vidste man ikke, hvad der kunde komme ud af det Ændrings-

forslag, som vi have stillet; det kunde blive en betydelig Udgift. At den højt-ærede Finansminister nu heller ikke synes om det, er en Sag for sig. Vi have stillet det i den Forventning, at det kunde blive til Lov og saaledes medføre væsentlige Udgifter. Det er derfor ikke rigtigt, naar det ærede Medlem forekaster os Karrighed, fordi vi ikke ville stemme for det Forslag, han selv siger ikke vil blive til noget. Det forekommer mig ikke at være rigtigt at ville sigte andre for at tænke anderledes, end de sige, i det hele taget at underlægge dem Anskuelse, som man ikke paa nogen Maade kan godtgøre, at de nære; og det er aldeles ikke Tilfældet her for mit Vedkommende, og jeg er overbevist om heller ikke for vore Forslagsstilleres Vedkommende. Jeg tror derfor at maatte gentage, at hvis der virkelig er nogen Karrighed til Stede, og hvis der er nogen, der ønsker, at Staten skal spare sine Penge, bør de stemme for det foreliggende Forslag med den Ændring, det ærede Medlem har stillet. Saa kan man have den Fornøjelse bagefter at udvikle, hvor godt man vilde have gjort det for disse Folk, men det er jo altid en ubehagelig Omstændighed, naar Resultatet dog bliver, at de ingenting faa.

Ordføreren (J. C. Christensen): Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) forekastede mig, at vort Forslag vilde blive billigt, fordi Finansministeren ikke vilde gaa ind derpaa, synes jeg, at han derved har ført det bedste Bevis for det samme ogsaa med Hensyn til sit eget Forslag, thi det vil Finansministeren jo heller ikke gaa ind paa. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at ville afveje, hvilket af disse Forslag der er billigst, og hvilket der er dyrest, eller at ville bevise noget derom af Finansministerens Stilling til Forslaget. Hvad selve Forslaget angaar, er det jo klart nok, at vort Forslag rækker videst. I øvrigt har jeg nærmest begæret Ordet for at gøre en kort Bemærkning, som jeg før glemte, over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner). Han fremsatte nemlig en Paastand, som jeg synes ikke skulde staa uimodsagt her. Det ærede Medlem sagde, at ganske vist have vore Soldater nu i Modsætning til i 1864 bedre Uniformer og bedre Vaaben, idet de have gode Geværer, men de have ikke Krudt og Kugler. Jeg synes ikke, det er en Paastand, som hører nogetsteds hjemme. Vi have Krudt og Kugler, og jeg synes